

Kız ve Deniz Aslanı

Çınar BİBER

Kız ve Deniz Aslanı

Çınar BİBER

Mia, okyanus rüzgârı yağmurlukluğunu çekiştirirken sarı kapüşonunu başına geçirdi. Deniz Aslanı Kurtarma Merkezi'nin önünde duruyordu; deniz aslanı şeklinde bir tabelası olan küçük mavi bir binaydı. Boynundaki ipinde asılı olan eskiz defteri zıplıyordu. Bugün hayvanlara nasıl yardım edileceğini öğrenecekti. Derin bir nefes aldı ve kapıyı iterek açtı.

İçeride, gümüş gözlüklü ve lacivert polo yaka tişörtlü uzun boylu bir kadın hızla yanına geldi. 'Hoş geldin, Mia! Ben Dr. Lena,' dedi sıcak bir gülümsemeye. Kimlik kartı boynundaki bir ipte sallanıyordu ve boynunda bir düdük asılıydı. 'Deniz aslanlarımız hakkında bilgi edinmek istediğini duydum.' Mia başını salladı, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme yaptı. 'Onlara yardım etmek istiyorum,' dedi.

Dr. Lena, Mia'yı genç bir deniz aslanının suda süzöldüğü büyük bir havuza götördü. 'Bu Pip,' dedi. 'Yüzgecini incitti ve yardımımıza ihtiyacı var.' Pip'in pürözsüz koyu kahverengi tüyleri, büyük yuvarlak gözleri ve bir yüzgecinde mavi bir bant vardı. Diğer yüzgeci yumuşak bir sargıyla sarılmıştı. Mia'ya göz attı, sonra suyun altına daldı.

Mia, gür gri bıyıklı neşeli bir gönüllü olan Bay Hayes'in bir kova balıkla geldiğini izledi. 'Kahvaltı zamanı, Pip!' diye seslendi. Bay Hayes, ekose gömleğinin üzerine yeşil bir önlük giymişti. Pip'e bir balık attı; Pip onu mutlu bir havlamayla yakaladı. 'Deniz aslanlarının iyileşmek için çok balığa ihtiyacı var,' diye açıkladı Bay Hayes. 'Ama onları aşırı beslememeye dikkat etmeliyiz.'

Dr. Lena, Mia'ya Pip'in yüzgecini her gün nasıl kontrol ettiklerini gösterdi. 'Yarayı temizliyor ve sargıyı değiştiriyoruz,' dedi. 'Pip çok cesur.' Mia, Dr. Lena'nın Pip'in yüzgecini nazıkçe tutuşunu izledi. Deniz aslanı hafifçe burnundan soludu ama hareketsiz kaldı. 'Sana güveniyor,' diye fısıldadı Mia. 'Zaman alıyor,' dedi Dr. Lena. 'Her zaman sabırlı ve nazik olmalıyız.'

Sonra Mia, Bay Hayes'in diğerk deniz aslanları için balık hazırlamasına yardım etti. Ona hapları balığın içine nasıl saklayacağını gösterdi. 'Bazı deniz aslanlarının iyileşmek için ilaca ihtiyacı var,' dedi. Mia dikkatlice bir hapi balığın karnına tıktı. 'Sürpriz bir atıştırmağ gibi!' diye kıkırdadı. Bay Hayes güldü. 'Aynen! Ve hiç fark etmiyorlar bile.'

Bir gün Dr. Lena, Mia'nın Pip'in yüzme pratiğini izlemesine izin verdi. 'Onu serbest bırakmadan önce yüzgecinin güçlü olduğundan emin olmalıyız,' dedi. Pip daireler çizerek yüzdü, dalıp su sıçrattı. Mia tezahürat yaptı. Ama Pip kenara yaklaştığında Mia ona dokunmak için elini uzattı. 'Dur!' dedi Dr. Lena nazikçe. 'Vahşi deniz aslanlarına asla dokunulmamalı. Onlara alan tanımalıyız.'

Mia elini geri çekti. 'Neden?' diye sordu. Dr. Lena açıkladı: 'Deniz aslanları insanlara alışır, teknelerin çok yakınına yüzebilir veya yiyecek dilenebilir. Bu hem onlar hem de bizim için tehlikeli olabilir.' Mia yavaşça başını salladı. 'Yani iyileşmelerine yardım ediyoruz ama onları evcil hayvan yapmıyoruz.' 'Doğru,' dedi Dr. Lena. 'Saygı, yardım etmenin en önemli parçasıdır.'

Mia öğrendiklerini düşündü. Bunu diğer çocuklarla paylaşmak istedi. 'Bir kitapçık yapabilirim!' dedi. Dr. Lena gülümsedi. 'Bu harika bir fikir. Resimler çizip öğrendiklerini yazabilirsin.' Mia eskiz defterini çıkardı ve Pip'i mavi bandıyla çizmeye başladı. Dr. Lena ve Bay Hayes'i de çizdi.

Evde Mia her akşam kitapçığı üzerinde çalıştı. Okyanusta yüzen deniz aslanları ve vahşi bir deniz aslanını besleyen birinin üzerine büyük kırmızı bir X çizdi. Basit kurallar yazdı: 'Vahşi bir deniz aslanına asla yaklaşma. Onları asla besleme. Yaralı bir deniz aslanı görürsen bir yetiškine söyle.' Sayfaları parlak kalemlemlerle renklendirdi.

Kitapçık bitince Mia onu kurtarma merkezine getirdi. Dr. Lena ve Bay Hayes etrafına toplandı. 'Bu harika!' diye gürledi Bay Hayes. Dr. Lena sayfaları çevirdi. 'Her şeyi mükemmel anlatmışsın,' dedi. 'Sen gerçek bir öğretmensin, Mia.' Mia parladı. 'Ziyaretçilere kopyalar verebilir miyiz?' diye sordu. 'Kesinlikle,' dedi Dr. Lena.

Pip'in serbest bırakıldığı gün Mia, Dr. Lena ve Bay Hayes ile sahilde durdu. Pip'in sargısı çıkmıştı ve yüzgeci güçlüydü. Onu özel bir sedye ile suyun kenarına taşıdılar. 'Hoşça kal, Pip,' diye fısıldadı Mia. 'Güvende kal.' Pip havladı ve dalgalara doğru paytak paytak yürüdü. Dışarı yüzdü, sonra sanki teşekkür eder gibi havaya yüksekçe sıçradı.

Mia, Pip mavinin içinde kaybolana kadar izledi. 'Eve döndü,' dedi yumuşak bir sesle. Dr. Lena elini omzuna koydu. 'Senin ve kitapçığın sayesinde daha çok insan deniz aslanlarına nasıl yardım edileceğini bilecek.' Mia gülümsedi. Pip'le ve kitapçığıyla gurur duyuyordu. 'Büyüyünce deniz veterineri olmak istiyorum,' dedi.

Okula döndüğünde Mia kitapçığını sınıfıyla paylaştı. Onlara Pip'ten ve kurtarma merkezinden bahsetti. 'Deniz aslanları vahşi hayvanlardır,' dedi. 'Onlara alan tanıyarak ve asla beslemeyerek yardım edebiliriz.' Sınıf arkadaşları bir sürü soru sordu. Mia her birini yanıtladı, mutlu ve önemli hissederek.

O öğleden sonra Mia eskiz defteriyle sahilde oturdu. Pip'i okyanusta özgürce yüzerken çizdi. Altına yazdı: 'Hayvanlara yardım etmek bilgi ve saygı gerektirir.' Bir dalga geldi ve ayak parmaklarının üzerinden geçti. Mia gülümsedi. Kızı ve deniz aslanını her zaman hatırlayacağını biliyordu.

Mia'nın kitapçığı kurtarma merkezinde herkesin görebileceğı şekilde sergilendi. Ziyaretçiler onu okudu ve deniz aslanlarına nasıl saygı göstereceklerini öğrendi. Dr. Lena, Mia'ya 'Gerçek bir fark yarattın,' dedi. Mia çizimlerine baktı ve içi ısındı. Hayvanlara yardım etmişti ve başkalarına da öğretmişti. Ve bu, hepsinin en güzel duygusuydu.